

MOJA PARAFIA

TYGODNIK
PARAFII
ŚW. JÓZEFA
W RADOMIU

Nr 191
13/09/98

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA • ROK C

Ewangelia: Łk 15, 1-32

Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: „Cieszcie się ze mną”.

Dobry Pasterz

Każdy człowiek może być zagubioną owcą.

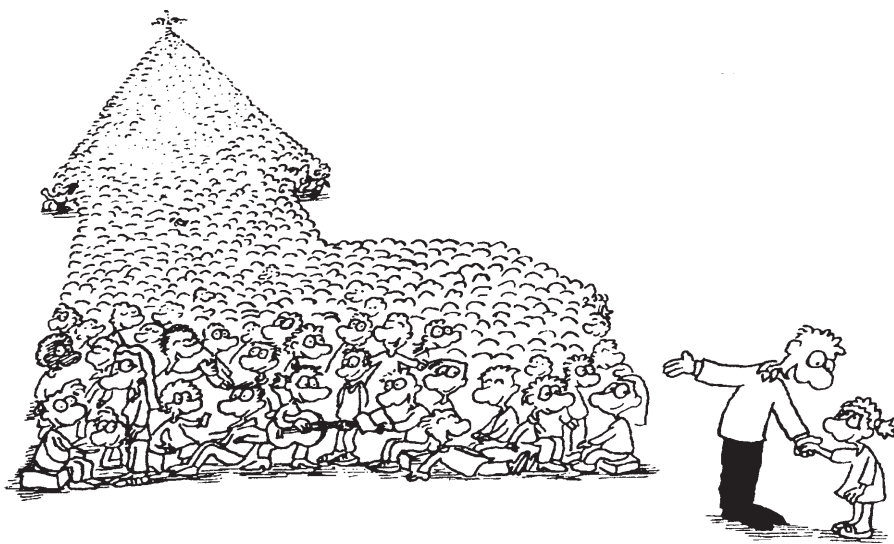
Ewangelia dzisiejsza uczy nas o zejściu z drogi Bożej na manowce, o zagubieniu moralnym. Tym zagubieniem się i zejściem z właściwej drogi jest grzech.

Jest jednak ktoś, kto w zagubieniu szuka człowieka, komu na nim zależy. Jest nim Jezus Chrystus, Do-

bry Pasterz, przyjaciel grzeszników i celników. Dla Chrystusa każdy człowiek jest ważny, godny troski i miłości.

Przyjacielu, znajdź chwilę czasu, by w ciszy swego serca porozmawiać z Jezusem, Dobrym Pasterzem o swym zagubieniu, bezradności i samotności.

ks. Ireneusz

„Zaczynamy dopiero wtedy, gdy wszyscy są razem!”

Czy wiesz, że...

Księga Zachariasza - Zachariasz - prorok, który w trudnym czasie po powrocie z niewoli babilońskiej razem z Nehemiaszem zabiegał o odbudowę świątyni; jeden z tzw. proroków mniejszych. Księga Zachariasza w I części (rozdz. 1 - 8) mówi o budowie świątyni, o odnowie ludu przy mierza i oczekiwaniu na króla - mesjasza, natomiast w II części (rozdz. 9 - 14) o przyszłym czasie zbawienia i o nowym Królu. Warunkiem oczekiwanego zbawienia jest moralna odnowa Izraela. Chrześcijaństwo pierwotne dostrzegło spełnienie wielu wypowiedzi Zachariasza w męce Jezusa.

Księgi Kronik (1 i 2) - (gr. chronika - roczniki). Opisują dzieje ludzkości od Adama do końca niewoli babilońskiej w 538 r. przed Chrystusem, szczególną uwagę poświęcając kolejnym królom Judy (Państwa Południowego). Chodzi jednak o spojrzenie nie tyle historyczne, ile teologiczne. Główne myśli, zawarte w Księgach Kronik, które powstały najpóźniej w III w. przed Chrystusem, można streścić następująco: mimo skromnych początków, Bóg wieńczy swoje dzieło sukcesem, powołując do istnienia królestwo Dawida; władzę, prawo i osiągnięcia królowie zawdzięczają Bogu; centrum życia religijnego stanowi kult w świątyni jerozolimskiej; upadek państwa i zniszczenie świątyni łączą się bezpośrednio z nieposłuszeństwem królów wobec Boga. Księgi idealizują wszystko, co ma związek z kultem, a królów oceniają na podstawie ich stosunku do kultu.

Księgi Królewskie (1 i 2) - Opisują dzieje Izraela od ostatnich lat Dawida do zburzenia Jerozolimy i wprowadzenia do niewoli babilońskiej. Głównym tematem jest wierność narodu - zwłaszcza jego oficjalnych przedstawicieli: królów - Bogu. Księgi opierają się na wcześniejszym materiale historycznym, a ich ostateczna redakcja pochodzi z VI w. przed Chrystusem.

Bóg nieskończenie doskonały

Nasza katecheza w dalszym ciągu dotyczy pierwszej tajemnicy wiary. „Wierzę w Boga” i staramy się w sposób bardzo niedoskonały, niewspółmierny, niewystarczający odpowiedzieć na pytanie: „Kto to jest Bóg?”. Szukamy światła, przede wszystkim w Objawieniu, w Starym Testamencie a zwłaszcza w Ewangelii. Dzisiaj pragnę, abyście zapamiętali dwa zdania z Ewangelii które mówią w sposób bardzo bezpośredni, kto to jest Bóg. Jest to przede wszystkim uznanie samego Pana Jezusa, skierowane do Samarytanki w rozmowie przy studni w Sychar. Chrystus mówi: „Bóg jest duchem” i oddaje: „Ci, którzy Go chwalaą, winni chwalić Go w duchu i prawdzie”. Trzeba zapamiętać to zdanie, bo to jest jedno ze zdań wiodących Ewangelii: słowa samego Chrystusa. Drugie zdanie z Kazania na Górze - mówi Chrystus: „Bądźcie doskonałymi tak jak doskonały jest Ojciec wasz”. A więc Bóg, Ojciec nasz, jest doskonały. Owszem, jest nieskończenie doskonały, jest duchem najdoskonalszym. Tego uczy nas całe Objawienie Boże. To mówi nam w objawieniu Bóg sam o sobie przez proroków, a na koniec przez Swojego Syna. I nasze ludzkie rozumowanie spotyka się z tym słowem Bożego Objawienia. Bóg bowiem jest absolutnie różny od wszystkiego, co stworzone, przede wszystkim od wszystkiego, co jest materią; jest absolutnie niematerialny, pozamaterialny, tzn. jest czystym, najdoskonalszym duchem.

Kl. Stanisław Zarosa

Pożegnalny taniec lata

...Przeszumiało, przeleciało lato
Zawróciło w głowie barwnym kwiatom:
słonecznikom, aksamitkom, astrom,
po czym rzekło do nich cicho: „Gdy nadejdzie jesień
będzie szaro, mokro, mgliście
jakby słońce zgasło”...

.....
Wtem - spotkało lato złotą jesień
furkoczącą lnianymi włosami,
mówiąc ściślej - przepyszny warkoczami...
Złota jesień w rubinowej sukience
z lekka lato chwyciła za rękę,
Zatańczyła z nim taniec ognisty
I ze śmiechem rzekła „głosem uroczystym”:
- Lato miłe, odchodzisz braciszku...
Powiedz - „do widzenia” polnym myszkom
a i wszystkim szpakom, bocianom, słowikom,
Które z żalu, że je żegnasz - milkną.”

Tylko chwilę trwała ta rozmowa,
No bo jesień, do dzieła gotowa
Pędzel złoto - rudo - czerwony
Zręcznie, szybko ujęła w swe dłonie
I z radością rzekła: „No nareszcie
tu swe piękno złociste roztrwonię!”
Grusze w żółte owoce odziała
A jabłoniom - pyszne krasne, złote i zielone
jabłka w gęstwą ciemnozielonych liści dała.
Śliwy w słońcu ametystem błysnęły
I z uśmiechem serdecznym, radosnym
Tej wesołej jesieni do tańca przyklasnęły!
Jesień złota kasztanami lśniącymi sypnęła
Po czym, patrząc na świat barwny
i błękitne, takie czyste niebo,
rzekła: „No, to chyba dokonałam swego dzieła.”
Lato - stało na boku w milczeniu
Jakby wstydzając się, chcąc schować się w cieniu...
Ale jesień, „psotnica” nie lada
Tak ze śmiechem do lata powiada:
Wiesz co, lato, braciszku milutki,
Dzień już wprawdzie jesienny, więc - krótki
No i słońce za horyzont się chyli...
Więc nie traćmy żadnej cennej chwili
Ty weź skrzypce swoje, ja - swoje
(Tylko chwilę, troszkę je nastroje)...
I zaczęli grać: jesień z latem
Usypiając pola barwnych kwiatów;
I żegnając się z zachodzącym słońcem
Grali - letnio - jesienny
piękny koncert...

Katarzyna Wilczyńska

Św. Stanisław Kostka - patronem dzieci i młodzieży

Słynny Rostków koło Przasnysza - to miasto, w którym przyszedł na świat w roku 1550 patron dzieci i młodzieży św. Stanisław Kostka. Rodzice Stanisława mieli ogromne plany wobec niego, chcieli bowiem kształcić go za granicą. Ale mały chłopiec już bardzo wcześnie przejawiał inne zainteresowania i marzył tylko o tym aby poświęcić się Bogu.

Był bardzo dobrym i skromnym dzieckiem. Odnaczał się wielką pobożnością, dobrocią i nabożeństwem do Najświętszego Sakramentu i Matki Bożej. Naukę na studiach rozpoczął bardzo wcześnie - już w wieku 14 lat wyjechał wraz ze swoim bratem Pawłem do Wiednia. Oprócz nauki próbował sam doskonalić się duchowo. Stronił od wszelkich zabaw i uciech tego świata i próbował uczyć się, modlić i rozmyślać o Bogu. I oto w nagrodę którejś nocy doznał widzenia Matki Bożej, która dała mu polecenie, by wstąpił do zakonu. To powołanie nie dawało mu spokoju. Długo więc nie czekał i sprzeciwiwszy się woli swojego ojca w przebraniu żebraczym opuścił Wiedeń udając się do zakonu jezuitów. Przyjęty do nowicjatu przez św.

Franciszka Borgiasza uczył się pilnie i wzorowo. Jego zachowanie było dla wszystkich kolegów wzorem i przykładem. Poprzez swoje dobre postępowanie wobec najbliższych oraz nauczycieli św. Stanisław Kostka zyskał sobie opinię świętego młodzieńca. Często nawet

powtarzał słowa: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”. Modlił się codziennie bardzo gorliwie i prosił Matkę Przenajświętszą o swoją śmierć. W krótkim czasie Jego prośba została spełniona. Będąc jeszcze w nowicjacie w wieku 18 lat zachorował na malarię. Niestety mimo wszelkich starań nie można było go uratować. 14 sierpnia 1568 roku stan jego zdrowia uległ pogorszeniu i ten wspaniały młodzieniec umarł. Mówiono wówczas o nim, że dla nieba urodził się nowy święty. W roku 1674 Papież Klemens X ogłosił go patronem Polski i Litwy. Jego kanonizacji dokonał w roku 1726 Papież Benedykt XIII. Relikwie św. Stanisława Kostki spoczywają w Rzymie w kościele św. Andrzeja. Dzisiaj czcimy jego imię i modlimy się przez jego wstawiennictwo aby Bóg obdarzał młodzież i dzieci łaską dojrzałej wiary i swoją cudowną Opatrznością powoływał jak najwięcej ludzi do świętości.

Halina Siczek

Koronacja Matki Bożej Staroskrzyńskiej

Przygotowania do głównych uroczystości koronacyjnych Obrazu Matki Bożej Staroskrzyńskiej rozpoczęły się 5 września. We wczesnych godzinach rannych wiele tysięcy pielgrzymów wyruszyło po Mszy św. z kościoła z Koziej Góry na pieszą pielgrzymkę do Skrzyńska. Znaczna część wiernych przybyła specjalnym pociągiem.

Oczekiwanie na koronację poprzedzone były modlitwami, śpiewem pieśni oraz wieczornym apelem oraz nocnym i przedpołudniowym czuwaniem przed Obrazem Matki Bożej Staroskrzyńskiej.

Główne uroczystości koronacyjne rozpoczęto 6 września o godz. 12.00 Mszą św., na którą przybyli: Ks. Prymas Kard. Józef Glemp, biskup radomski Edward Materski, biskupi z innych diecezji oraz delegacje osób konsekrowanych, władze miasta Radomia, na czele z wojewodą, parlamentarzyści jak również ogromna rzesza wiernych. Mszę św. rozpoczęto starą, piękną pieśnią „Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico”.

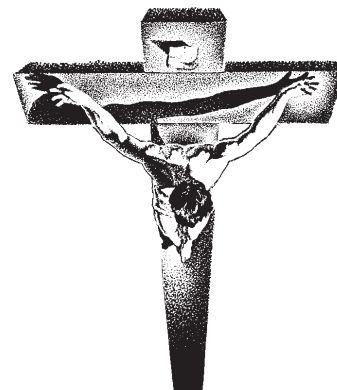
Wszystkich zebranych powitała w Skrzyńsku bardzo serdecznie cała służba liturgiczna i zebrani mieszkańcy. Podczas kazania Ks. Prymas podkreślił szczególną rolę Matki Bożej w Kościele i Jej miłość do naszego narodu, koronacja zaś Obrazu Matki Bożej Staroskrzyńskiej jest wyrazem naszej miłości i wielkiej czci jaką Ją otaczamy. Po wygłoszeniu Słowa Bożego nastąpił Akt Koronacji, którego dokonał Ks. Prymas nakładając korony na głowę Jezusa Chrystusa i Matki Bożej. Następnie chór i orkiestra wykonały hymn koronacyjny.

Po koronacji wszyscy goście podchodzili do Obrazu Matki Bożej i składali dary. Rozbrzmiewająca pieśń „Królowej Anielskiej śpiewajmy” towarzyszyła wszystkim zebranim i nadawała serdeczny i podniosły charakter. Po Komunii Świętej zostało odśpiewane uroczyste Te Deum.

Na zakończenie uroczystości serdeczne podziękowania za zaproszenie złożył m.in. biskup Grodna, wyrażając swoją wdzięczność Matce Bożej słowami: „Maryjo Staroskrzyńska bądź pozdrowiona!”.

Halina Siczek

Podwyższenie Krzyża Świętego

Krzyż jest jedyną ofiarą Chrystusa, „jedynego pośrednika między Bogiem a ludźmi” (1Tm 2, 5). Ponieważ jednak on w swojej wcielonej Boskiej Osobie „zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem”, „ofiaruje wszystkim ludziom w sposób, który zna tylko Bóg, możliwość dojścia do uczestnictwa w Misterium Paschalnym”. Jezus powołuje swoich uczniów do „wzięcia swojego krzyża i naśladowania Go”, ponieważ cierpiał za wszystkich zostawił nam wzór, abyśmy „szli za Nim Jego śladami” (1P 2, 21). Chce On włączyć do swojej ofiary odkupieńczej tych, którzy pierwsi z niej korzystają. Spełnia się to w najwyższym stopniu w osobie Jego Matki, złączonej ściślej niż wszyscy inni z tajemnicą Jego odkupieńczego cierpienia.

Katechizm Kościoła Katolickiego

Proszę o modlitwę...

Wszystko co „pierwsze” bardzo dobrze się pamięta... Pierwszy dzień w szkole, pierwsze samodzielne zakupy, pierwszy wyjazd, daleki i samotny, pierwszą randkę i miłość... Dla mnie Radom jest pierwszą parafią, pierw-

szym polem, na którym sięje. Ale te słowa, które Drodzy czytacie też są świeże, nowe w gazetce parafialnej.

Ale żeby nie był długo taki „nowy” skorzystam z propozycji redakcji i pragnę wszystkim Parafianom się przedstawić. Nazywam się Ks. Tomasz Makarewicz, urodziłem się 13 listopada 1972 roku na Mazurach w małym miasteczku o nazwie Olecko. Mam dwóch braci: Grzegorza - starszego o dwa lata, i Piotra - młodszego o 11 lat. Przed pójściem do Seminarium ukończyłem LO w moim rodzinnym mieście, a potem spotkałem swoją nową rodzinę Pallotynów w Ząbkowicach Śląskich i Ołtarzewie,

gdzie kształciłem się aż do 9 maja 1998 roku. W tym dniu otrzymałem święcenia kapłańskie z rąk Prymasa Polski Kard. Ks. Józefa Glempa. Wśród moich współbraci znaleźli się też tutejsi parafianie: ks. Sławomir Stancelewicz, ks. Rafał Nitek i ks. Krzysztof Gajos.

A teraz już na dobre osiadłem w Radomiu. Będę oprócz zwykłych (albo i niezwykłych) obowiązków księdza opiekował się młodszymi ministrantami oraz dziecięcą scholą.

Mam nadzieję, że ten mój czas pobytu w parafii św. Józefa będzie pełen owoców, zarówno dla Was, jak i dla mnie.

Proszę o modlitwę. Szczęść Boże.

Ks. Tomasz Makarewicz SAC

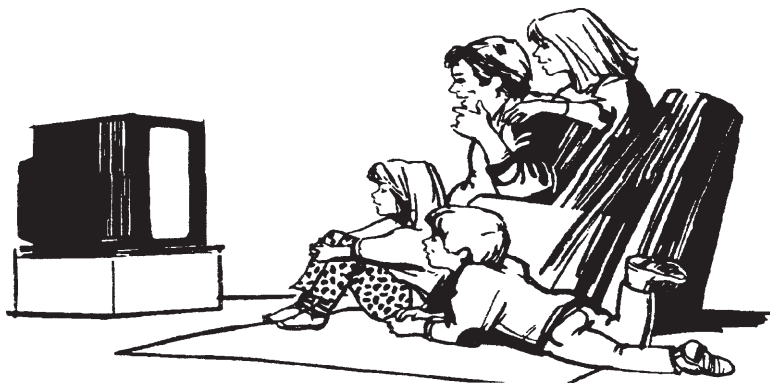

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 - Nabożeństwo Maryjne. Udział modlitewny w tym nabożeństwie ofiarujemy w intencji Ojczyzny.
2. Jutro, 14 września, Nabożeństwo Fatimskie dla chorych, cierpiących, ludzi starszych. Msza św. o godz. 9.00, po Mszy św. błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem. Okazja do spowiedzi od godz. 8.30.
Nabożeństwo Fatimskie dla wszystkich: dla dzieci, młodzieży i dorosłych w piątek 18 września. Nabożeństwo Fatimskie w piątek rozpocznie się o godz. 18.45 krótką inscenizacją wydarzeń fatimskich.
3. W piątek, 18 września - święto św. Stanisława Kostki patrona polskiej młodzieży. Msze św.:
 - dla dzieci szkół podstawowych o godz. 16.30,
 - dla młodzieży z klas ósmych i szkół średnich o godz. 18.00.
4. W przyszłą niedzielę - przed kościołem - zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski.
5. Wszystkim, którzy w ubiegłą niedzielę złożyli ofiary na budowę kościoła składamy serdeczne podziękowania - Bóg zapłać.
6. Nabór do scholi dziecięcej dzieci z klas III-VII odbędzie się w sobotę, 19 września o godz. 15.00 w sali nr 8.
7. Msza św. rozpoczynająca rok oazowy odbędzie się w piątek, 18 września:
 - o godz. 16.30 dla dzieci z klas IV-VIII w małym kościele,
 - dla młodzieży o godz. 18.00 w dużym kościele.
8. Zapraszamy wszystkich do czytania naszego pisma parafialnego. Jednocześnie dziękujemy za wszystkie ofiary składane na jej potrzeby do puszek. Wszystkich zainteresowanych współpracą z gazetką parafialną zapraszamy na spotkanie redakcyjne w poniedziałek, 14 września, po wieczornej Mszy św. w sali nr 8 w podwórzu plebanii.

Telewizor w rodzinie

- Dzieci nie powinny oglądać telewizji „jak leci”. Byłoby wskazane, żeby rodzice wspólnie z dziećmi na początku tygodnia dokonali pewnego wyboru programów do obejrzenia.
- Rodzice powinni znać programy, które lubią oglądać ich dzieci. Powinni też porozmawiać z nimi na ich temat, gdy tylko dzieci zdradzą taką chęć.
- Ustalona liczba godzin oglądania telewizji w tygodniu szybko uczy dzieci dostrzec: Co jest ważne? Na jakie programy szkoda czasu?
- Zwłaszcza dla dzieci w wieku przedszkolnym ważna jest zasada: jeden program, po nim najpierw jakaś przerwa.
- Zakaz oglądania telewizji jako forma kary jedynie czyni telewizję jeszcze bardziej atrakcyjną.
- Dzieci chętnie rezygnują z telewizji na rzecz jakiejś zabawy poza domem. Dlatego: Proponować alternatywy.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Maciej Daniel Borek
Magdalena Dominika Sońta
Wiktoria Tom
Martyna Jadwiga Krukowska

Związek małżeński zawarli:

Marta Magdalena Głowacka
i Przemysław Krzemiński
Aneta Marta Anduła
i Piotr Grzegorz Kacprzak
Justyna Kurzawa
i Mariusz Andrzej Grzywocz
Jolanta Anita Kupidura
i Jarosław Edward Basaj
Agnieszka Kut
i Artur Gozdek
Justyna Łobodzińska
i Mirosław Tomasz Napora

Odeszli do Pana:

Marianna Kurkiewicz - l. 63
Bogdan Maciej Dybalski - l. 66
Beata Małgorzata Wilk - l. 25

ŻYCZENIA

W 37. rocznicę ślubu Danuty i Mariana,
w 35. rocznicę ślubu Elżbiety i Jana,
w 20. rocznicę ślubu Danuty i Sylwestra,
w 3. rocznicę ślubu Bożeny i Piotra
wielu łask Bożych życzy Redakcja

Siostrze Bernadecie Nowakowskiej CR w 25 rocznicę ślubów zakonnych błogosławieństwa Bożego na każdy dzień świadczenia o zmartwychwstałym Chrystusie oraz opieki Najświętszej Maryi Panny życzy Redakcja.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Gawlik, Z-ca redaktora naczelnego: Sławomir Soliński

Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień, Opiekun duchowy: Ks. Jreneusz Chmielowski SAC

Odpowiedzialni: Dorota Gill, Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz.